

پاکی ازدواج کنم خالی باشم

محمد مهدی عباسی آغوی

جواهر

۱۵

ش ۱۳۲

در شماره گذشته نشیر، در همین صفحه برایتان گفتیم که همسر آینده هر ایرانی، بهتر است چه شرایطی داشته باشد ... با ایمان و با تقوی باشد، با شما هم کفو بوده و دارای شایستگی اجتماعی و اخلاقی باشد. در این شماره بخش پایانی این مطلب را می‌خوانید:

همسر آینده شما باید به دل تان بشنید

اگر فردی تمام ملاک‌هایی را که برشمردیم داشته باشد، ولی به دل مانندن و احساس خوبی در دل به او نداشته باشیم، ازدواج با او به امید تغییر وضعیت یک ریسک است. نه لازم است از همان اول عاشق همسر آینده خود شویم و نه باید از او متنفر باشیم. خداوند متعال می‌فرماید:

«وَإِنْ خَفْتُمُ الْأَنْتَصَارَ فَتُسْطِعُوا فِي الْتِبَانَىٰ فَانْكُحُوا مَا طَابَ لَكُمْ مِنَ النِّسَاءِ مَشْنَىٰ وَثُلَاثٌ وَرِبَاعٌ فَإِنْ خَفْتُمُ الْأَنْتَصَارَ تَعْدُلُوا فَوْاحِدَةً أَوْ مَا مَلَكْتُ أَيْمَانُكُمْ ذَلِكَ أَدْنَى الْأَنْتَصَارَ».

و اگر بترسید که مبادا درباره یتیمان (ازدواج با دختران یتیم) مراعات عدل نکنید، پس آن کس از زنان را به نکاح خود درآرید که شما را نیکو (و مناسب با عدالت) است: دو یا سه یا چهار (نه بیشتر) و اگر بترسید که (چون زنان متعدد گیرید) راه عدالت نیموده و به آنها ستم می‌کنید پس تنها یک زن اختیار کنید و یا چنانچه کنیزی دارید به آن اکتفا کنید، که این نزدیکتر به عدالت و ترک ستمکاری است.

فرمود طاب لكم، آن چه برای شما پسندیده و خوب است و طیب خاطر به آن دارد.

- اگر مرد هستید زنی فروتن بیدا کنید

در قضیه‌ای برخی همسران پیامبر ﷺ ایشان را با نگهداشتن راز ناراحت کردند. خداوند می‌فرماید اگر شما را طلاق دهد، همسران بهتری برای او فراهم خواهد نمود که یکی از ویژگی‌های آن‌ها واضح است:

«عَسَىٰ رَبُّهُ إِنْ طَلَقْكُنَّ أَنْ يُؤْدِلَهُ أَرْوَاجًا حَبِرًا مُنْكَنَّ

مُسْلِمَاتٍ مُؤْمِنَاتٍ قَاتِنَاتٍ تَأْبِيَاتٍ عَابِدَاتٍ سَائِحَاتٍ

تَيَّبَاتٍ وَأَنْكَارًا».^۲

امید است که اگر او شما را طلاق دهد، پروردگارش به جای شما همسرانی بهتر برای او قرار دهد، همسرانی مسلمان، مؤمن، متواضع، توبه کار، عابد، هجرت کننده، زنانی غیراکره و باکره!

در روایات نیز داریم زنی اختیار کنید که در میان اهل خود نفوذناذیر باشد و مدام روی او در مورد همسرش تأثیر نگذارند و در برابر شوهرش فروتن باشد، فرازی از

می‌کشید! خدا کند در زندگی نامه‌ام که چاپ می‌کنند، بنویسنند دانش آموز درس خوانی بوده‌ام و همه نمره‌هایم بیست بوده است... اگر بنویسنند از ریاضی هفت و نیم گرفته‌ام آن وقت دیگر برای بقیه الگو نیستم...

خروسی از روی یک بام کاه گلی قوقولی قوقولی کرد. دست‌های مادرم آمد جلوی چشم که داشت روی قبرم گلاب می‌ریخت و مفقودالاثر را حسابی می‌شست تا سرخی اش بیش تر به چشم بیاید.... مینی‌بوسی که تازه از شهر آمده بود نگه داشت.

گرد و خاکی که دور و برش به پا شده بود، آرام آرام به زمین نشست. مسافرها یکی یکی پیاده می‌شدند. نامه را از جیم درآوردم. نامه هنوز از اشک‌هایم، نمناک بود. به راننده نگاه کردم که از مسافرها کرایه می‌گرفت و در دخل می‌گذاشت. چند قدم جلوتر که رفتم کسی زد روی شانه‌ام. برگشتم و با دیدن قیافه اخمو و عصبانی بابا خشکم زد! روی پیشانی اش دانه‌های ریز عرق برق می‌زد.

- کجا بایسی بخاصیت؟ حالا از مدرسه فرار می‌کنی؟... صدای پارس صدام از آن دورها به گوش می‌رسید...

بی‌نوشت‌ها:

۱. نساء، ۳.

۲. تحریم، ۵.

۳. تهذیب الأحكام، ج. ۷، ص. ۴۰۰.

۴. قصص، ۲۷.

